

CHÓ SÓI YÊU CỪU

Ls Lê Đức Minh

Ai cũng biết chủ nghĩa cộng sản là vô thần. Bất cứ người nào khi bắt đầu học tập về tôn giáo dưới chế độ cộng sản cũng đều biết đến câu nói nổi tiếng của Marx “*Tôn giáo là thuốc phiện của nhân dân*”. Vì thế khi các viên chức chính quyền tại Việt Nam tuyên bố rằng chính quyền Việt Nam thực sự tôn trọng quyền tự do tín ngưỡng cũng giống y như khi người ta nói “chó sói thực sự thương yêu cừu”.

Theo lý thuyết xây dựng chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản, thì tôn giáo tồn tại dưới chế độ tư bản như một công cụ “làm ngu dân chúng để dễ trị” của giai cấp tư bản. Và tôn giáo cũng sẽ tồn tại trong giai đoạn chuyển tiếp từ chủ nghĩa tư bản lên chủ nghĩa xã hội như một tàn dư thối nát của chế độ tư bản. Do đó chính quyền mới phải làm tất cả mọi việc để bảo đảm rằng trước khi bước vào ngưỡng cửa của chủ nghĩa cộng sản, con người mới xã hội chủ nghĩa đã hoàn toàn từ bỏ Phật, Chúa và tất tạt mọi thần thánh... để chỉ còn tin yêu Bác và Đảng.

Hễ con người còn tin vào Chúa, Phật thì chưa thể có chủ nghĩa cộng sản được. Do đó phải thấy rằng tôn giáo là kẻ thù bất cộng đái thiên của cộng sản. Như thế thì còn chỗ nào dưới chế độ xã hội chủ nghĩa cho cái gọi là tự do tín ngưỡng?

Chẳng qua chưa diệt được tôn giáo thì phải chấp nhận cho tôn giáo tạm thời tồn tại, đồng thời phải làm mọi cách để ngăn chặn tôn giáo phát triển, bành trướng, thực hiện chính sách chia để trị, lập ra các tổ chức tôn giáo quốc doanh để gây hoang mang mất đoàn kết trong hàng ngũ giáo đồ.

Trong chiến tranh Việt Nam, những người cộng sản đã lợi dụng tôn giáo tối đa, giật dây kích động đồng bào có tôn giáo để chống lại chính quyền ở miền Nam Việt Nam, tạo cho chính quyền này hình ảnh của một chế độ độc tài đàn áp tôn giáo. Sau chiến

tranh những người cộng sản lập tức thành lập Giáo hội Phật giáo Việt Nam, còn được gọi là Phật giáo quốc doanh để phá hoại sự đoàn kết của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất vốn tồn tại đã hàng ngàn năm theo chiều dài lịch sử của dân tộc.

Những người cộng sản luôn cố tình làm cho mọi người tin rằng Giáo Hội Công Giáo yêu Chúa hơn yêu nước và manh nha thành lập giáo hội công giáo quốc doanh qua tổ chức Hội những người Công giáo yêu nước. May sao nỗ lực này đã thất bại do Giáo hội công giáo thế giới có tổ chức chặt chẽ và có nhiều kinh nghiệm tồn tại, phát triển dưới các chế độ độc tài. Vì thế phải thấy rằng giáo hội Công giáo là kẻ thù số một của chế độ cộng sản Việt Nam hiện tại.

Trong bài viết có tựa đề “Bức tranh sinh động về tự do tín ngưỡng, tôn giáo ở Việt Nam” đăng trên báo QDND số ngày 29/09/2013 Đại tá Thạc sĩ Nguyễn Đức Thắng tuyên bố rằng *“Trong quá trình lãnh đạo cách mạng, Đảng và Nhà nước ta luôn khẳng định chủ trương, chính sách nhất quán là tôn trọng, bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo của đồng bào các dân tộc Việt Nam”*.

Không có gì hài hước hơn khi đảng cộng sản hùng hồn lên tiếng khẳng định tôn trọng và bảo đảm quyền tự do tôn giáo!

Cũng trong một bài viết khác đăng trên báo QDND số ra ngày 01/10/2013 liên quan đến việc chính quyền đàn áp giáo dân tại Mỹ Yên, tác giả bài báo trích dẫn những giới hạn của quyền tự do tôn giáo tại Pháp và Hoa Kỳ, với ngụ ý rằng luật pháp tại Việt Nam giống y hệt luật pháp tại những nước này. Cũng trong bài viết này tác giả cố tình so sánh vụ Mỹ Yên với vụ nhóm tà giáo Hutaree tại Hoa Kỳ. Năm 2012 FBI đã tấn công và bắt giữ nhiều thành viên của nhóm này sau khi họ có âm mưu ám sát nhân viên công lực và dùng vũ khí chống lại chính quyền liên bang Hoa Kỳ.

Thật là vô liêm sỉ khi so sánh hoạt động chống đàn áp bất công của giáo dân Mỹ Yên tay không tác sát với hoạt động vũ trang khủng bố của nhóm Hutaree. Sau đó tác giả bài viết trắng trợn kết luận rằng việc cơ quan bảo vệ pháp luật Việt Nam áp dụng các biện pháp đàn áp đẫm máu giáo dân Mỹ Yên là “bình thường”, và tố cáo ngược lại rằng đài VOA tiếng Việt trắng trợn vu cáo chính quyền Việt Nam.

Các tổ chức tôn giáo bao giờ cũng là nơi nương tựa cho những nạn nhân của bất công xã hội, khi mà những nạn nhân này không còn tin tưởng vào chính quyền và luật pháp nữa. Lên tiếng bảo vệ những nạn nhân của bất công xã hội là một vấn đề có tính nguyên tắc về đạo đức của bất cứ tôn giáo nào.

Theo dõi vụ Mỹ Yên chúng ta có thể thấy rõ rằng người dân giáo xứ Mỹ Yên đã đứng lên để chống lại hành vi bắt giữ vô cớ, cáo buộc tội danh vô lý đối với những người cô thế. Khi có áp bức tất nhiên có đấu tranh. Thay vì giải quyết những bất công xã hội, đảng cộng sản vu cáo các tổ chức tôn giáo lợi dụng quyền tự do tín ngưỡng để chống chế độ và thẳng tay đàn áp.

Những hành vi đàn áp của chính quyền cộng sản đối với các tổ chức tôn giáo và giáo dân như lửa đổ thêm dầu, chắc chắn sẽ càng làm bùng thêm tinh thần đấu tranh chống áp bức bất công của những người có tinh thần tự do tín ngưỡng tại Việt Nam. Những hành vi đàn áp tôn giáo tại Việt Nam trong giai đoạn từ 2011 đến 2013 có khả năng đưa Việt Nam trở lại danh sách những quốc gia đàn áp tôn giáo của chính phủ Hoa Kỳ trong năm đến.

Trong bài viết của mình ông đại tá thạc sĩ Nguyễn Đức Thắng liệt kê tính đến năm 2011 Việt Nam có 12 tôn giáo và 37 tổ chức tôn giáo được công nhận. Ông cũng nói rằng năm 1993 Phật Giáo có 22 trường cao cấp và trung cấp Phật học thì năm 2013 đã có 4 học viện Phật giáo và nhiều trường cao đẳng và trung cấp. Tuy nhiên ông Thắng không nói rõ những cơ sở trên là của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống Nhất hay của Giáo hội Phật giáo Quốc Doanh.

Ông Thắng cũng là khẳng định là chính quyền quyết tâm “đấu tranh ngăn chặn và làm vô hiệu hóa các “đạo lạ”, “tạp giáo”, “tà giáo” gây chia rẽ khối đại đoàn kết toàn dân tộc, phá hoại sự nghiệp đổi mới đất nước do Đảng ta khởi xướng và lãnh đạo”. Phải chăng Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống Nhất nằm trong danh sách các loại đạo lạ, tạp giáo, tà giáo mà chính quyền Việt Nam cần tiêu diệt?

Lẽ tất nhiên không thể không thừa nhận rằng đã có những chuyển biến tích cực hơn về các sinh hoạt tôn giáo tại Việt Nam từ năm 1991 đến nay, qua việc có thêm nhiều nhà thờ, chùa chiền và con số đồng bào có tôn giáo cũng gia tăng. Tuy nhiên điều đó không có nghĩa là chính quyền Việt Nam thực tâm tôn trọng quyền tự do tôn giáo.

Có thể xem việc chính quyền Việt Nam nói rộng quyền tự do tín ngưỡng tại Việt Nam tương tự như việc cho hát một số loại nhạc vàng, nhằm “xả sù báp” cho đời sống tù đống, quá căng thẳng tại Việt Nam trong những năm đen tối của thời bao cấp. Việc nói rộng này không ngoài mục đích nhằm tranh thủ nhân tâm, làm giảm những phê bình của thế giới để từ đó có thêm viện trợ hay đầu tư. Tuy nhiên về thực chất chính sách thù địch với tôn giáo không hề thay đổi. Điển hình là nếu các tổ chức tôn giáo lên tiếng về tình trạng bất công xã hội và tìm cách phê phán chính quyền là lập tức bị đàn áp đẫm máu ngay.

Những lời ngụy biện như “*Tại Việt Nam không có đàn áp tôn giáo mà chỉ có việc trừng phạt những người lợi dụng tự do tôn giáo để tuyên truyền chống chế độ*”, không thuyết phục được ai. Hình ảnh những giáo dân Mỹ Yên bị thương tích trầm trọng, máu me bê bết được truyền đi trên khắp thế giới, kèm theo tường trình cụ thể ngay tức khắc sau vụ đàn áp xảy ra đã khiến mọi nỗ lực vu cáo “lợi dụng tôn giáo” của chính quyền Việt Nam trở thành một trò cười rẻ tiền.

Truy tố những người bất đồng chính kiến hay những người hoạt động tôn giáo với các tội danh như trốn thuế, quan hệ nam nữ bất chính hay quan hệ tình dục với trẻ vị thành niên... không làm chính người dân trong nước, cũng như thế giới bên ngoài tin rằng chính quyền Việt Nam tôn trọng nhân quyền và tự do tín ngưỡng. Việc hàng trăm người tụ tập bên ngoài phiên tòa xử luật sư Công giáo Lê Quốc Quân, đòi chính quyền tha bổng vị luật sư này, cho thấy nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam nay đã không còn có sự hậu thuẫn của dân chúng trong các chiến dịch trấn áp những người mà chính quyền cho là kẻ thù của chế độ.

Với phương tiện truyền thông hiện đại và độc quyền sử dụng, nhà nước Việt Nam đã tiến hành những chiến dịch vu cáo, bôi nhọ, mạ lỵ nhân nhân cách của những người bất đồng chính kiến, những nhà lãnh đạo tôn giáo hay của những người tranh đấu. Tuy nhiên nay đồng bào cả nước có thể tiếp cận nguồn thông tin tự do đa chiều từ bất cứ nơi nào trên thế giới vào bất cứ lúc nào. Do đó những nỗ lực của chính quyền Việt Nam chẳng còn qua mặt được ai.

Ngoài các phong trào đảng phái chính trị đối lập, các tổ chức tôn giáo là những mối nguy cho an ninh của chế độ vì số lượng giáo dân, vì tính có tổ chức, vì tinh thần đấu tranh có niềm tin và lý tưởng hy sinh. Với kinh nghiệm đấu tranh tại Ba Lan, có thể nói rằng Giáo hội Công giáo là chỗ dựa vững chắc cho các phong trào tự do dân chủ. Trong cuộc đấu tranh vì một nước Việt Nam tương lai hòa bình, tự do và dân chủ, chống độc tài đảng trị và dối trá, hy vọng rằng các giáo hội và tổ chức tôn giáo tại Việt Nam sẽ đồng hành cùng dân tộc.

Tài liệu tham khảo

Một sự vụ cáo, bịa đặt, QĐND - Thứ Ba, 01/10/2013

Đại tá, Thạc sĩ NGUYỄN ĐỨC THẮNG, Bức tranh sinh động về tự do tín ngưỡng, tôn giáo ở Việt Nam, QĐND - Chủ Nhật, 29/09/2013

Religious persecution in Vietnam, Persecution.org 4/10/13